

Kalba vaikai

Gruodė Meškauskaitė (Miško klasė, trečiokai)

Apie mokyklą. Mokykla yra Skirgiškėse, šalia Žalesos, yra šešios klasės. Mūsų mokykloj bus dvylika klasių, bet dabar nėra.

Apie trečiokų klasę. Mūsų pamokos linksmos, įdomios, yra rusų, anglų, lietuvių, matematika ir pasaulio pažinimas. Kiekvieną dieną Egidijus seka istoriją iš Senojo testamento. Per pertraukas daug kas mėgsta išeiti į lauką.

Apie būrelius. Yra šokiai, aikido, laukiniai, folkloras, vaškas, juose labai smagu.

Vėjūnė Grinevičiūtė (Miško klasė)

Aš labai mėgstu šią mokyklą. Čia aplinkui miškas ir gamta, ir upelis, per kurį pereina žygyje. Žygyje labai smagu, o tiltelis apsemtas, kai prieinu upelį, visada nusiplaunu batus. Kai prieiname beprotį kalną, jį užlipti labai sunku, bet kartais nesunku. Kai ateinu į mokyklą, dažnai pamatau šunis Anglių, Omą ir Rudę.

Upė Severija Tamošauskaitė (Miško klasė)

Kai prasideda pertrauka, ir jeigu lauke šlapia ir šalta, vaikai nenori eiti į lauką. Nebent berniukai žaidžia futbolą. Tenka sėdėti klasėje, bet vis tiek linksma žaisti su draugais. Pamokos čia įdomios ir nenuobodžios. Aikido labai geras būrelis. Per aikido kartais vyksta sunkūs pratimai, o kartais lengvi. Kai kuriems per aikido sunkūs pratimai būna preso, o kartais tempimo. Laukinių būrelyje daug vaikščiojame. Metų pradžioj laukinių būrelyje statėm bazę. Folkloro būrelyje gražios dainos, šokiai, žaidimai.

Petras ir ugnis (rašyta gaisro pratybų proga)

Petras ugnį palietė ir pirštelį nudegė. Ašaros piltis pradėjo ir mama jo atėjo. Mama Petrą nuramino, ir Petriukas pasimokė, kad ugnies paliest neverta.

Sandra Navikaitė (Žalioji Viva klasė, penktokai-šeštokai)

Man labai patinka mokykloje, man tėvai leidžia neiti į mokyklą, jei nenoriu, bet aš visada einu. Man patinka, kad nėra namų darbų. Bet noriu, kad būtų priešpiečiai. Bet šiaip labai mėgstu būti mokykloje.

Smiltė Krukonytė (Žalioji Viva klasė)

Man patinka šie dalykai:

1. kad čia faina;
2. nes čia nedaug vaikų;
3. nes čia turiu daug draugų;
4. kad čia nėra brokolių;
5. kad čia turiu daug laisvės;
6. kad čia yra šunų ir kačių.

Man nepatinka šie dalykai:

1. kad negaliu išsimiegoti;
2. kad vyksta negerai dalykai;
3. kad mažai keliaujam (bent dabar);
4. nes mažai dailės;
5. nes kai kurie berniukai blogi;
6. kad negalima (beveik) naudotis telefonais.

Žalioji klasė, ketvirtokai.

Vasario 27 dieną ketvirtokų klasėje lankėsi klaidietis poetas Sigitas Poškus. Vaikams jis davė tokią kūrybinę užduotį: kiekvienas turėjo pasakyti po bet kokį žodį, jie visi buvo užrašyti lentoje, o tada vaikai sukūrė po trumpą istoriją pavartodami visus žodžius. Toliau galite perskaityti vaikų kūrinius ir pastebėti, kad, nors žodžiai kartojasi, istorijos išėjo labai skirtingos.

Kipras Stančius (Žalioji klasė)

Name gyveno kalakutžmogis. Su pele ir bulve. Ir bulvės gimtadieniui lankininkas dovanojo skraidantį kalnierių su strėlėmis. Bet bulvė su pele buvo dvygnė. Dum!!!! Tum! Tum! Ir į pelės gimtadienį atėjo drakonas! Tada drakonas pelei dovanojo krabą su vėtros kojomis ir rimčiausiu veidu. Kadangi buvo vasaros atostogos, tai kalakutžmogis dovanojo vėjo muziką.

Beatričė Bratikaitė (Žalioji klasė)

Mano name apsigyveno ir kalakutas, turbūt dėl bulvių, kurias valgo kalakutžmogis su dideliu kalnieriumi. Aš nebijau, nes lankininkas jau skrenda pas mane. Kai pasirodė

lankininkas, paaiškėjo, kad jis skrenda ant drakono, o rankose laiko krabus. Po vasaros atostogų jau nebebuvo nei pelės, nei kalakuto.

Vincas Glodenis (Žalioji klasė)

Name, kuriame gyvena kalakutžmogis, jie valgo kalakutus, peles ir bulves. Rytmetį lankininkas skraidina jiems dovanas su muzika. Vasarą per atostogas užia vėtra ir lauke skraido drakonas – tenka sėdėti namie ir valgyti krabus.

Linas Mozūra (Žalioji klasė)

Yra toks namas, o jame gyvena kalakutas, bulvė ir pelė. Namų šeimininkas yra kalakutžmogis, jis turi ypatingą kal-

Lukrecija Dževečkaitė (Žalioji Viva klasė)

Aš lankau šią mokyklą. Čia man labai patinka ir čia gera būti. Mes linksmai mokomės ir leidžiam laiką kartu. Daug kas sako, kad ši mokykla keista, bet aš manau, čia kaip tik mokykla tiems, kuriems sunku mokytis kitose mokyklose, būti pašaipų objektu ir bejėgiu moksleiviu. O mes esame priėmę keletą naujokų, kurie dabar sako, kad čia geriau, ir jaučiasi mylimi ir laukiami. Manau, kad čia gera būti visiems. Mums kai kurios pamokos – kaip pramoga! Pavyzdžiui, einame čiuožinėti ant ledo su pačiūžomis, dainuoti, groti, šokti bei daryti muzikos instrumentus. Ir dar daugiau. Man dar patinka užsienio kalbos. Man tai šventė! Čia dar nėra namų darbų ir pažymių. Žinoma, daug aplinkinių mano, kad tai negerai ir kad mes esam mažiau mokytis, bet viskam laikas ateis. Šioje mokykloje ir klasėje nėra daug ir didelio mokslų krūvio. Mes čia mokomės lėtokai, bet neatsilikame! Mes šioje mokykloje (ir klasėje) – kaip šeima! Visi draugauja su visais. Yra pusryčiai, pietūs ir pavakariai. Labai skanūs! Aš laiminga esu mokydama šioje mokykloje ir šioje klasėje. Kūno kultūra būna kiekvieną rytą, bet labai linksma! Šiuo metu ruošiamės OLIMPIADAI! Bėgame krosą, sprintą, mėtome ietį, šokame į tolį, mokomės imtynių meno. Ir stiprėjame! Tikimės laimėti. Mūsų mokykla miško apsuptyje, todėl daug žinome apie gamtą. Einame į žygius prie upelio. Labai linksma! Mus čia dar moko rankdarbių: mezgimo, nėrimo, siuvinėjimo. Ir šokių: hiphopo, graikiškų. Mūsų klasėje yra tikrų auksarankių. Balandžio 29 dieną maloniai kviečiame į PAVASARIO mugę! Laukiame Jūsų! (Redakcijos pastaba: laikraštis rengtas prieš Pavasario šventę, bet nespėjo išvysti dienos šviesos.)

Uma Švedtšikova (Žalioji Viva klasė)

Mokykla prie miško reiškia, kad miške ir aplinkui laksto gyvūnai. O mokykla yra ne tik čia, bet ir gyvenime.

*Kiek pasaulyje kačiukų,
Šuniukų, meškiukų, vilkiukų.
Mes mylim visus gyvūnelius mažus,
Kiek tik Dievas mums jų neprikurs.
Visus tuos gyvūnus mokykloje randu,
Bet ir gyvenime juos sutinku.*

Čia mokykla, kur tu gali pasijusti laisva (arba laisvas).

*Aš mėgstu būti laisva,
Basom bėgiot po žolytę,
Ir kai nieks nemato
Plaukti žydram ežere.
Aš mėgstu būti laisva!*

Eilėraštis, pavadinimu „Meilė“

*Mano meilė tvirta kaip kokoso žievelė.
Mano širdis saldi ir raudona kaip dangaus obuoliai.
Aš myliu tave, miela mūsų mokyklėle.
Aš myliu kaip obuoliukas medį, ant kurio jis išmoko gyventi.*

nierių. Lankininkas nustatė vėjo stiprumą ir šovė į kalakutą. Jį iškepė ir padovanojo muziką mėgstančiam žmogui. O pats išskrido atostogų į šalį, kurios herbas buvo drakonas ir krabas, bet tą herbą nupūtė vėjas.

Agota Kabošytė (Žalioji klasė)

Name gyveno kalakutžmogis dėvintis kalnierių. Dar ten gyveno pelė ir kalakutas, kurie augino bulvę. Vieną rytmetį pas kalakutžmogį atėjo lankininkas su dovanomis. Vienoj dovanoj buvo vėjas, kitoj vėtra, o trečioj dovanoj buvo bilietas į Havajus. Nuskrido kalakutžmogis su lankininku į vasariškus Havajus. Per atostogas jie klausėsi muzikos, valgė krabus, susitiko draugišką drakoną ir su juo suvalgė šimtą krabų.

Meda Toleikytė (Žalioji klasė)

Buvo namas, kuriame gyveno kalakutžmogis. Kalakutžmogio marškiniai turėjo kanierių. Pelė Micė su drauge valgė bulvę per lankininko gimtadienį. Vėjas jam dovanų skraidino. Muzika grojo. Liko viena diena iki vasaros atostogų Lietuvoje. Visi džiaugėsi, linksminosi. O drakonas su krabu liūdėjo ir liūdėjo, nes Graikioj vėtra siautė.

Nojus Grigonis (Žalioji klasė)

Namas, kuriame gyvena kalakutas, pelė, bulvė, kalnierių ir kalakutžmogis. Jis turi draugą lankininką, kuris atėjo į gimtadienį su dovanomis, muzika ir skrendančiomis strėlėmis. Vasaros atostogos baigėsi ir atėjo ruduo su baisia vėtra ir dideliu vėju, o jį sukėlė didelis drakonas ant kurio gyveno krabas.

Mantas Svetickas (Žalioji klasė)

Krabas gyveno namuose ir sutiko bulvę su kalakutžmogi, bet vėjas nupūtė bulvę, o drakonas suvalgė kalakutžmogį.

Benas Anusauskas (Žalioji klasė)

Namas, kuriame gyvena kalakutžmogis. Jis turi pelę, kalakutą ir pasamdytą kalnierių. Lankininkas įtempęs strėlę nuskraidino žmogui dovaną. Vasara, atostogos. Nuskridau į Estiją, sutikau drakoną ir krabą. Buvo visko – vėtra, labai didelis vėjas ir graži muzika.

Livija Ramanauskaitė (Žalioji klasė)

Kalakutžmogis su drakonu nuskrido pas lankininką. Lankininkas su strėle nušovė krabą ir su kalakutžmogi suvalgė. Užaugino keletą bulvių, pasiklausė muzikos, nuskrido atostogų, bet prasidėjo bausis vėjas ir visas vakarėlis pasibaigė.

Gabrielius Baura (Žalioji klasė)

Buvo namas, kuriame gyveno kalakutžmogis, kalakutas ir pelė, kuri valgė bulvę. Jie gavo lankininką dovanų ir tris skrendančias strėles. Vieną dieną jie išskrido vasaros atostogų. Bet atskrido vėjo drakonas, suvalgė krabą ir užmigo. Atėjo rytas. Jis atsikėlė ir išskrido.

Dominyka Savickaitė (Žalioji klasė)

Namas, kuriame gyvena kalakutžmogis turintis atostoginį kalnierių. Jis eidamas į atostogas sutiko lapę besiklausančią muzikos. Vasaros atostogos. Siaučia vėtra, skraido drakonai, o man teko valgyti krabus. Aš parašiau ne pagal užduotį, bet išgyvensiu.

Julius Kavoliūnas (Žalioji klasė)

Name gyveno kalakutžmogis. Rūsyje buvo bulvių. Kiemė gyveno kalakutas. Naminės pelės bijojo vėjo. Kalakutžmogio kalnierių buvo spygliuotas. Lankininkas atėjo į gimtadienį. Padegė strėlę. Iššovė strėlę. Papūtė vėjas. Strėlė nepataikė į tikslą. Dar vieną iššovė, pataikė ir pasipylė dovanoti fejerverkai. Iš fejerverkų susidarė drakonas, kuris spjaudėsi krabais...

Kelias į mokyklą

Daiva Pažūsytė

Visi tėveliai turbūt žinote, kad vaikams mokykla nėra ranka pasiekiamą. Kelias iki jos ilgas, kupinas iššūkių ir nuotykių, kaskart kitoks, ypač keičiantis metų laikams. Jau keleri metai tenka kartu keliauti, patirti, išgyventi, o noras fiksuoti akimirkas stiprėja, nes būna taip gražu...

„Mokytoja, pažiūrėkit, kokia graži balos spalva“, – man įsiminė tokie vienos mergaitės žodžiai, ji tai pasakė pirštu rodydama į šviesiai rusvos spalvos balzganą balą. Jei ne ji, nebūčiau net pastebėjusi...

„Meda, paskubam, ką ten taip ilgai darai?“ – sakau. „Aš dažausi lūpas“, – išdidžiai atsako ji, apšerkšnijusiais lapeliais braukdama per burną.

„Mokytoja, padainuokim kokią dainą“. Dainuojam dažniausiai angliškas dainas. „Mokytoja, pažaiskim kokį nors žaidimą, pvz., sugalvokit žodį, o mes spėsime“. „Daiva, užminkit mįslę“. „Gal gali papasakoti kokią nors istoriją iš savo vaikystės?“ – dažnai klausia Elzė. „O kaip jum diena praėjo?“ – pasiteirauja bene kasdien ketvirtokas Benas. Pamenu, po popiečio atėjome į stotelę, atsėdome ant suoliuko pavargusios, Audrė prisiglaudė, patylėjome, saulė gražiai leidosi ir ji ramiu balsu paklausė: „Daiva, o jum patinka dirbti šioje mokykloje?“. „Patinka, – atsakiau. – Labiausiai dėl jūsų ir dalykų, kuriuos kartu patiriame“.

Žygyje, aišku, būna visko. Ypač autobuse tenka laikytis tvarkos. Juk važiuoja apie 30 ir daugiau vaikų, todėl ramybės toli gražu nebūna. Verda ten gyvenimas ir gan įdomus. Pvz., vaikams yra labai svarbu su kuo ir kur sėdėti, kad būtų ką veikti. Dažnai jie grumiasi ir kovoja dėl savo vietos. Yra ir tokių, kurie primygtinai nori stovėti, pvz., pirmokė Amelija. Įsivaizduokite, pilnas autobusas žmonių, ir kuriam nors vaikui prireikia nueiti į priekį pasakyti draugui, pvz., slaptažodį ar dar ką nors, ir jis eina, iriasi.

Nejaukiausia būna tada, kai į jau pilną autobusą įlipa sodininkai. Taip ir žiūrime tada išpūtę akis, ar žmogus dar pastovi ant kojų, ar reikia kelti vaikus ir užleisti vietą. Dažnu atveju suorganizuojam vietą, ir vaikai labai supratingai užleidžia, nors irgi yra pavargę. Sodininkai draugiški, kai kurie siūlo vaikams pasisodinti ant kelių. Dažnai klausia, iš kur važiuojam, kokia mokykla. Vieni purto galvas, kiti supranta, džiaugiasi. Yra vienas sodininkas, kuris visada su šypsena pasitinka mus ir vis pa-drąsina, pagiria vaikus, palinki geros kelionės.

Artimiausias renginys:

Gegužės 28 d., Mokslo metų pabaigos šventė

MIŠKE #5, 2017 05 15

Visi laikraščio numeriai internete:

www.zaliojimokykla.lt/laikrastis

Laikraščio rengėjai Kazimiera Astratovienė, Egidijus Kabošis. Antraštės piešinio autorė Miško klasės mokinė Jaroslava Kotelevtseva.

Jei turite pasiūlymų, idėjų ar norite įdėti skelbimą, rašykite šiuo adresu: laikrastis@zaliojimokykla.lt

Iki susitikimų miške!

Daivos Pažūsytės fotografija